

DOMSTOLENS BESLUT (första avdelningen)
den 5 december 1997 *

I mål C-218/97 P,

Europeiska unionens råd, företrätt av Amadeu Lopes Sabino, Diego Canga Fano och Thérèse Blanchet, rättstjänsten, alla i egenskap av ombud, delgivningsadress: Europeiska investeringsbanken, direktoratet för rättsfrågor, generaldirektören Alessandro Morbilli, 100, boulevard Konrad Adenauer, Luxemburg,

klagande,

angående överklagande av dom meddelad den 16 april 1997 av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (första avdelningen) i mål T-80/96, Leite Mateus mot rådet (REGP 1997, s. II-259), i vilket det förs talan om upphävande av denna dom,

i vilket den andra parten är:

Ana Maria Fernandes Leite Mateus, bosatt i Zaventem (Belgien), företrädd av advokaterna Jean-Noël Louis, Thierry Demasure, Ariane Tornel och Françoise-Parmentier, Bryssel, delgivningsadress: fiduciaire Myson S. a. r. l., 30, rue de Cessange, Luxemburg,

meddelar

* Rättegångsspråk: franska.

DOMSTOLEN (första avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden M. Wathelet samt domarna D. A. O. Edward och L. Sevón (referent),

generaladvokat: S. Alber,
justitiesekreterare: R. Grass,

efter att ha hört generaladvokaten,

följande

Beslut

- 1 Europeiska unionens råd har, genom ansökan som inkom till domstolen den 9 juni 1997, med stöd av artikel 49 i EG-stadgan och motsvarande artiklar i EKSG-stadgan och Euratomstadgan för domstolen överklagat förstainstansrättens dom av den 16 april 1997 i mål T-80/96, Leite Mateus mot rådet (REGP 1996, s. II-259, nedan kallad den överklagade domen), genom vilken rätten ogiltigförklarat det beslut som uttagningskommittén i uttagningsprovet Rådet/C/360 fattade den 3 oktober 1995 om att inte ge Ana Maria Leite Mateus tillträde till detta uttagningsprov.
- 2 Det framgår av förstainstansrättens konstateranden att Ana Maria Leite Mateus hade inkommit med ansökan till det allmänna uttagningsprovet Rådet/C/360 — som rådet hade anordnat i avsikt att upprätta en anställningsreserv av franskspråkiga sekreterare — före utgången av den frist som fastställts i meddelandet om uttagningsprov (EGT C 345 A, 1994, endast fransk utgåva, s. 3) och att hon därvid hade använt den officiella ansökningshandlingen (punkt 1 i den överklagade domen).
- 3 Ana Maria Leite Mateus hade till sin ansökan fogat ett intyg, på portugisiska, från bolaget DMS Resinas de Portugal Ld.^a (nedan kallat DMS Resinas), enligt vilket

hon hade arbetat vid detta bolag från och med den 1 juli 1973 till och med den 7 juni 1989 och att hon från den 1 november 1982 hade tillhört kategori "1ª. Escriurária". Hon hade dessutom bifogat sin ansökan ett intyg och två utlåtanden, enligt vilka hon hade arbetat som extra anställd vid kommissionen från och med den 1 februari till och med den 15 september 1992 och från och med den 16 september 1992 till och med den 31 januari 1993, och att detta arbete hade givit henne kunskaper om ordbehandling (punkt 2 i den överklagade domen).

- 4 Enligt meddelandet om uttagningsprov skulle de rekryterade sekreterarnas uppgifter komma att bestå av kontorsgöromål, särskilt maskinskrivning på franska med användning av ordbehandlingsprogram. I meddelandet om uttagningsprov (punkt III B) uppställdes följande villkor:

”...

- b) skall, vid den tidpunkt då meddelandet om uttagningsprov offentliggörs, ha minst två års erfarenhet av yrkesarbete som sekreterare och/eller kontorsassistent. De sökande måste kunna förete handlingar som styrker att de uppfyller detta särskilda krav för tillträde till uttagningsprovet. Sådana handlingar kan till exempel bestå av lönebesked som anger datum för yrkesverksamhetens början och dess eventuella slut, eller anställningsintyg som anger verksamhetens art och exakta varaktighet och som åtföljs av ett avtal eller ett anställningsbesked, etc.;

...

- d) ha fördjupade kunskaper i franska språket och kunna visa detta, för det fall att dessa kunskaper inte är uppenbara med hänsyn till genomgången utbildning, samt ha tillfredsställande kunskaper i ett annat av Europeiska gemenskapens officiella språk ...”.

- 5 I meddelandet om uttagningsprov preciserades att uttagningskommittén skulle utesluta de sökande som inte inom angivna tidsfrister hade inkommit med sådana bestyrkande handlingar som var nödvändiga för att få tillträde till provet (punkt 3).
- 6 Genom skrivelse av den 3 oktober 1995 underrättades Ana Maria Leite Mateus om uttagningskommitténs beslut att inte ge henne tillträde till provet, med den motiveringen att hon inte hade företett några handlingar som styrkte att hon vid den tidpunkt då meddelandet om uttagningsprov offentliggjordes hade minst två års erfarenhet av yrkesarbete som sekreterare och/eller kontorsassistent (punkt 4).
- 7 Genom skrivelse av den 27 december 1995 anförde Ana Maria Leite Mateus klagomål vid tillsättningskommittén, i enlighet med artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna (nedan kallade tjänsteföreskrifterna). I klagomålet framhöll hon att hon faktiskt hade utövat en kontorassistentens uppgifter vid DSM Resinas och förklarade att i Portugal indelas kontorsassistenter, inom ifrågavarande sektor, i tre kategorier mot bakgrund av tjänstetid. Dessa kategorier kallades "troisième commis", "deuxième commis" och "premier commis" i Ana Maria Leite Mateus franska översättning av det portugisiska begreppet "escriturária". Hon ansåg sig därmed ha den erfarenhet som krävdes och begärde att få tillträde till uttagningsprovet (punkt 5).
- 8 Den 21 februari 1996 avslog rådets generalsekreterare klagomålet. Han ansåg att varken DSM Resinas eller kommissionens intyg kunde anses bevisa att Ana Maria Leite Mateus faktiskt hade arbetat som sekreterare och/eller kontorsassistent. För övrigt framhölls att uttagningsprovet hade anordnats för att rekrytera fransktalande sekreterare och att "[även om hennes] verksamhet vid kommissionen i det avscendet kunde anses som en värdefull erfarenhet vid uttagningsprovet ... [hade] denna erfarenhet i vilket fall som helst knappt varat längre än ett år" (punkt 6).

- 9 Mot denna bakgrund väckte Ana Maria Leite Mateus talan vid förstainstansrätten om ogiltigförklaring av uttagningskommitténs beslut att inte ge henne tillträde till uttagningsprovet. Som enda grund åberopade hon att meddelandet om uttagningsprov hade åsidosatts och att det hade skett en uppenbart oriktig bedömning.

Förstainstansrättens dom

- 10 I den överklagade domen erinrade förstainstansrätten i punkt 26 om innebörden av artikel 1 i bilaga III till tjänsteföreskrifterna, och i punkt 27 om den rättspraxis enligt vilken meddelandet om uttagningsprov, i den utformning som det är tänkt att ha enligt tjänsteföreskrifterna, fyller den centrala uppgiften att så exakt som möjligt informera de berörda om vilka slags villkor som måste vara uppfyllda för att inneha tjänsten i fråga, så att de kan avgöra dels om det finns anledning för dem att inge ansökan, dels vilka bestyrkande handlingar som är viktiga för uttagningskommitténs arbete och som därför skall bifogas ansökan (förstainstansrättens dom av den 21 maj 1992 i mål T-54/91, Almeida Antunes mot parlamentet, Rec. 1992, s. II-1739, punkt 39, och av den 28 november 1991 i mål T-158/89, Van Hecken mot ESK, Rec. 1991, s. II-1341, punkt 23), varefter rätten i samma punkt underströk att lydelsen av meddelandet om uttagningsprov drar gränserna såväl för provets lagenlighet som för uttagningskommitténs bedömning.
- 11 Förstainstansrätten konstaterade i punkt 31, att den yrkeserfarenhet som Ana Maria Leite Mateus hade förvärvat hos DSM Resinas bekräftades i ansökan, av vilken det framgick att hon hade arbetat för DSM Resinas från och med den 1 juli 1973 till och med den 7 juni 1989, att den exakta benämningen på hennes tjänst hade varit "1ª. Escriturária" och att hennes arbete hade bestått i att "ansvara för företagets dataavdelning". I punkt 34 framhöll förstainstansrätten att Ana Maria Leite Mateus i sitt klagomål hade översatt det portugisiska begreppet "escriturária" till "commis" och att intyget från DSM Resinas innehöll samma beskrivning av de arbetsuppgifter som hon hade utövat.

- 12 Efter att i punkt 35 ha återgivit de olika möjliga översättningar av det portugisiska begreppet "escriturária" som rådet hade funnit i en portugisisk-fransk ordbok av enhälligt erkänd kvalitet, till exempel "commis aux écritures", "expéditionnaire", "copiste" och "clerc", fastslog förstainstansrätten i punkt 36 att det arbete som motsvarade den första av dessa översättningar måste anses omfatta maskinskrivning.
- 13 I punkt 37 fastslog förstainstansrätten att det skäligen kan förväntas att en uttagningskommitté, om den inte är tillräckligt bekant med ett visst uttryck, kontrollerar uttryckets innebörd, till exempel genom att slå upp det i en ordbok.
- 14 Vad beträffade den omständigheten att Ana Maria Leite Mateus i sin ansökan hade beskrivit sitt arbete som "escriturária" som att det bestod i att vara "ansvarig för företagets dataavdelning", fann förstainstansrätten, i punkt 38 i den överklagade domen, att detta inte borde ha hindrat uttagningskommittén och senare tillsättningsmyndigheten från att anse att hon hade förvärvat yrkeserfarenhet som sekreterare och/eller kontorsassistent. Även om det inte klart framgick av denna beskrivning att arbetet omfattade kontorsgöromål, borde rådet, med hänsyn till att DSM Resinas hade intygat ifrågavarande erfarenhet, ha förstått att Ana Maria Leite Mateus helt enkelt hade velat framhålla sina datakunskaper.
- 15 Mot denna bakgrund, och med hänsyn till dels den yrkeserfarenhet som Ana Maria Leite Mateus under ett år hade förvärvat vid kommissionen, dels hennes erfarenhet från DSM Resinas, där hon arbetade i nästan sexton år (från och med den 1 juli 1973 till och med den 7 juni 1989) och där hennes arbete i varje fall till stor del måste anses ha omfattat en sekreterares och/eller en kontorsassistents uppgifter, fann förstainstansrätten, i punkt 39, att rådet hade fel i sin uppfattning att Ana Maria Leite Mateus inte hade styrkt att hon hade minst två års erfarenhet av arbete som sekreterare och/eller kontorsassistent.

- 16 Förstainstansrätten fastslog således, i punkt 40, att det saknades grund för uppfattningen att Ana Maria Leite Mateus inte uppfyllde kraven i meddelandet om uttagningsprov vad avsåg yrkeserfarenhet, och att uttagningskommittén därmed hade gjort en uppenbart oriktig bedömning när den inte gav henne tillträde till uttagningsprovet med den motiveringen att hon inte hade styrkt att hon hade erfordrad yrkeserfarenhet. Förstainstansrätten ogiltigförklarade därför beslutet att inte ge henne tillträde till provet.

Överklagandet

- 17 En enda grund har anförts till stöd för överklagandet, nämligen att den överklagade domen innebär ett åsidosättande av den rättsliga ram som fastställts genom meddelandet om lediga tjänster. Denna grund består av fyra delar: åsidosättande av de särskilda villkoren för tillträde till uttagningsprovet, felaktig rättstillämpning i fråga om innebörden av begreppet "1ª. escriturária", felaktig rättstillämpning vid tolkningen av ansökan och slutligen den omständigheten att rådet inte har gjort en uppenbart oriktig bedömning.
- 18 Ana Maria Leite Mateus har yrkat att domstolen i första hand skall avvisa överklagandet med stöd av artikel 119 i rättegångsreglerna, eller i andra hand ogilla överklagandet, eller i varje fall anmoda rådet att inge en översättning till rättegångsspråket av bilaga V—VII till överklagandet och bevilja Ana Maria Leite Mateus en frist för att inkomma med yttrande.

Domstolens bedömning

- 19 Enligt artikel 119 i rättegångsreglerna kan domstolen, om det är uppenbart att överklagandet inte kan upptas till prövning eller är ogrundat, vid varje tidpunkt avvisa eller ogilla överklagandet genom motiverat beslut.

- 20 Vidare skall ett överklagande, enligt artikel 51 första stycket i EG-stadgan för domstolen, begränsas till rättsfrågor och vara grundat på bristande behörighet hos förstainstansrätten, på rättegångsfel som kränker den överklagandes intressen eller på att förstainstansrätten har åsidosatt gemenskapsrätten.

Den första delgrunden

- 21 Som första delgrund har rådet anfört att de särskilda villkoren för tillträde till uttagningsprovet har åsidosatts i den överklagade domen, eftersom förstainstansrätten fann att Ana Maria Leite Mateus hade styrkt sin yrkeserfarenhet genom att förete ett av DSM Resinas utfärdat intyg trots att det i punkt III b i meddelandet om uttagningsprov preciseras att varje handling skall åtföljas "av ett avtal eller ett anställningsbesked, etc.". Enligt rådet har detta argument, som framförts under det skriftliga förfarandet och upprepats än mer uttryckligt under det muntliga förfarandet, förbigåtts med tystnad i den överklagade domen.
- 22 Ana Maria Leite Mateus anser för det första att rådet har gjort en oriktig tolkning av meddelandet om uttagningsprov, i vilket uttrycken "till exempel" och "etc." visar att det inte var nödvändigt att förete ett avtal eller ett anställningsbesked för att styrka sin yrkeserfarenhet. Vidare skulle förstainstansrätten, när den fann att Ana Maria Leite Mateus hade företett handlingar som tillräckligt väl styrkte att hon uppfyllde kravet på yrkeserfarenhet, ha konstaterat en faktisk omständighet, och ett sådant konstaterande kan inte överprövas av domstolen. Slutligen skulle rådet genom detta argument ha försökt få till stånd en ren omprövning av grunder som redan hade åberopats i svaromålet vid förstainstansrätten.
- 23 Av en noggrann genomgång av de svarsinlagor och den duplik som rådet ingav till förstainstansrätten den 18 juli 1996 och den 23 oktober 1996, samt av protokollet från det sammanträde som hölls den 5 februari 1997, framgår att argumentet om tolkningen av meddelandet om uttagningsprov, angående skyldigheten att styrka

yrkeserfarenhet genom att förete ett anställningsavtal eller anställningsbesked, inte har åberopats vid förstainstansrätten.

- 24 Det är således uppenbart att överklagandet inte kan prövas på den första delgrunden.

Den andra delgrunden

- 25 Som andra delgrund har rådet anfört att förstainstansrätten i den överklagade domen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning i fråga om innebörden av begreppet "1ª. escriturária", då den i punkt 36 endast tog hänsyn till en av flera möjliga översättningar av det portugisiska begreppet "escriturária", trots att de andra översättningarna visade att arbete som "escriturária" inte alltid och endast motsvarar arbetet som sekreterare och/eller kontorsassistent och att det ankommer på sökanden till ett uttagningsprov att tydligt visa att han uppfyller villkoren för tillträde till detta prov. Rådet anser vidare att förstainstansrätten feltolkade portugisisk rätt, och särskilt det sätt på vilket yrkeskategorier definieras i kollektivavtalen.
- 26 Ana Maria Leite Mateus har inledningsvis understrukt att förstainstansrättens tolkning av begreppet "escriturária" överensstämmer med den som rådet själv har gjort och är hämtad ur en portugisisk-fransk ordbok. Uttrycken "commis aux écritures", "expéditionnaire", "commis chargé de faire des expéditions ou des copies", "copiste", "plumitif" eller "clerc" måste i våra dagar med nödvändighet anses omfatta sekreterar- och/eller maskinskrivningsarbete. Förstainstansrättens tolkning skulle för övrigt överensstämma med tjänsteföreskrifterna, i vilka det i bilaga I A anges att lönegrad C5 — som enligt meddelandet om lediga tjänster var den lönegrad i vilken rekryteringen skulle ske — motsvarar en anställning som "biträdande kontorsassistent" och att lönegrad C4 motsvarar en anställning som "kontorsassistent". Översättningen av termen "escriturária" skulle i vilket fall som helst vara en bedömning av faktiska omständigheter som inte kan överprövas av domstolen. Slutligen skulle rådets argument med avseende på portugisisk arbetsrätt utgöra en självständig grund som har åberopats först i samband med överklagandet och som således inte kan prövas.

- 27 I detta hänscende har genomgången av de inlagor som rådet hade ingivit till förstainstansrätten inte visat att argumentet beträffande uttagningskommitténs skyldighet att respektera portugisisk arbetsrätt skulle ha framförts vid förstainstansrätten. När förstainstansrätten kontrollerade om de uppgifter som fullgörs av en "1ª. escriturária" faktiskt motsvarade sekreterar- och/eller maskinskrivningsuppgifter, företog den en semantisk undersökning som inte kan likställas med en juridisk värdering utan måste anses vara en bedömning av faktiska omständigheter som inte kan överprövas av domstolen.
- 28 Det är således uppenbart att överklagandet inte kan prövas på den andra delgrunden.

Den tredje delgrunden

- 29 Som tredje delgrund har rådet anført att förstainstansrätten gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning vid tolkningen av ansökan, då den i punkt 38 slog fast att Ana Maria Leite Mateus beskrivning av sitt arbete som "ansvarig för företagets dataavdelning" borde förstås som att hon endast ville framhålla sina datakunskaper. Enligt rådet borde förstainstansrätten ha gjort en ordagrann tolkning av vad Ana Maria Leite Mateus hade skrivit i sin ansökan.
- 30 Ana Maria Leite Mateus har anmärkt att rådet inte har åberopat något åsidosättande av gemenskapsrätten och att förstainstansrättens tolkning av ansökan är en bedömning av faktiska omständigheter som inte kan överprövas av domstolen.
- 31 I det avseendet är det riktigt som Ana Maria Leite Mateus har påstått, att då förstainstansrätten tolkade hennes ansökan på det sätt som den har gjort i punkt 38 i den överklagade domen, gjorde den en bedömning av faktiska omständigheter som inte kan överprövas av domstolen.

- 32 Det är således uppenbart att överklagandet inte kan prövas på den tredje delgrunden.

Den fjärde delgrunden

- 33 Som fjärde delgrund har rådet anfört att förstainstansrätten handlade inkonsekvent och felaktigt då den i punkt 41 fastslog att rådet hade gjort en uppenbart oriktig bedömning när det, enligt punkt 39, inte tog hänsyn till den nästan sextonåriga yrkeserfarenhet som Ana Maria Leite Mateus hade förvärvat vid DSM Resinas och som "i varje fall till stor del" måste anses ha omfattat en sekreterares och/eller en kontorsassistents uppgifter, trots att den formulering som förstainstansrätten själv har använt visar att det inte alls är uppenbart att en person som klassificeras som "1ª. escriturária" är en sekreterare och/eller kontorsassistent.
- 34 Ana Maria Leite Mateus har invänt mot rådets tolkning av förstainstansrättens bedömning, som endast skulle ha hänvisat till att den yrkeserfarenhet som hon förvärvat såsom "1ª. escriturária" vid DSM Resinas varade i nästan sexton år. Vidare skulle det endast handla om en bedömning av faktiska omständigheter som inte kan överprövas av domstolen.
- 35 Hur rådet än har tolkat förstainstansrättens bedömning, kan det konstateras att det är fråga om en bedömning av faktiska omständigheter som inte kan överprövas av domstolen.
- 36 Det är således uppenbart att överklagandet inte kan prövas på den fjärde delgrunden.

- 37 Det är mot denna bakgrund uppenbart att överklagandet skall avvisas i enlighet med artikel 119 i rättegångsreglerna.

Rättegångskostnader

- 38 Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna, som enligt artikel 118 skall tillämpas i mål om överklagande, skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Svaranden har yrkat att klaganden skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom klaganden har tappat målet, skall svarandens yrkande bifallas.

På dessa grunder fattar

DOMSTOLEN (första avdelningen)

följande beslut:

- 1) **Överklagandet avvisas.**
- 2) **Klaganden skall ersätta rättegångskostnaderna.**

Luxemburg den 5 december 1997

R. Grass

Justitiesekreterare

M. Wathelet

Ordförande på första avdelningen